LAUDY, Alphons, Nederlands journalist, essayist en letterkundige (Pey-Echt, Nederlands Limburg

30 april 1875 - Sittard 19 januari 1970).
Was sedert 1898 verbonden aan het katholieke Nederlandse dagblad De Tijd, waarvan hij van 1913 tot '38 hoofdredacteur was. Laudy was eveneens redacteur van Stemmen onzer Eeuw (januari 1905 - maart '06).
Als katholiek essayist had hij een aandeel in de strijd, aan het begin van deze eeuw, tegen het roerige integralisme in de Katholieke Kerk. Laudy heeft ook een plaats in de toenadering, vóór de Eerste Wereldoorlog, tussen Nederlandse en Vlaamse katholieken, wat o.m. ook de Nederlandse gedachte in Vlaanderen en omgekeerd Nederlandse belangstelling voor de V.B. bevorderde. Laudy was in 1905 aanwezig op het Davidsfondscongres te Lier en op de Dokter Laportafeesten, waar hij, uit naam van katholiek Nederland, aan de katholieke Vlaamse studentenbeweging hulde bracht.
Als letterkundige werd hij vooral bekend met Paradijsvloek, een bijbelspel, geschreven onder de indruk van de Eerste Wereldoorlog en met duidelijke invloeden van Cyriel Verschaeve. In Vlaanderen oogstte dit toneelstuk groot succes, vooral doordat het Vlaamsch Volkstooneel, zowel met J.O. de Gruyter als met J. de Meester, het in zijn repertoire opnam.

WERKEN: *Toenadering*, in *Stemmen onzer eeuw* (14 januari 1905); - *De Paradijsvloek* (1926).

LITERATUUR: A. van Domburg, *Alphons Laudy*, in *Jaarboek van de Maatschappij der Nederlandse Letterkunde te Leiden* (1969-'70, p. 131-136). REGINALD DE SCHRYVER